

DE STER VAN NEDERLAND

15 MAART 1933

No. 6

38e JAARGANG

Och, of al de leden van het volk des Heeren profeten waren, dat de Heere Zijnen Geest over hen gave! Numeri 11:29.

DE PLAATS VAN JOSEPH SMITH

President John A. Widtsoe

Afdeeling 135 van het boek Leer en Verbonden, een verslag van het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith, maakt deze verklaring:

Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heeren, heeft meer gedaan (Jezus alleen uitgenomen) voor de zaligheid der menschen in deze wereld dan iemand anders die er ooit in geleefd heeft.

Dat beteekent, met andere woorden, dat Joseph Smith meer gedaan heeft op aarde om de zaligheid verkrijgbaar te stellen of mogelijk te maken voor alle menschen dan iemand anders gedaan heeft.

De waarheid van deze verklaring ligt in den aard van Joseph Smith's aardsche zending of rentmeesterschap, veeleer dan in zijn verrichten ervan. Aan Joseph Smith werd opgedragen de Kerk en het Koninkrijk op aarde te vestigen voor de laatste maal, om nimmermeer omver geworpen te worden. Hem werd gezag gegeven om iedere bevoegdheid uit te oefenen, die in de geschiedenis der wereld door den Heere is geschonken voor de zaligheid van het menschedom. Hem werd opgedragen de vele Evangeliebeginselen samen te brengen, die door de eeuwen heen geopenbaard zijn geworden en ze op hun gepaste plaats te stellen in het Groote Heilsplan ten bate van den mensch. Hem werd macht gegeven, officieel op te treden voor de dooden zoowel als voor de levenden. Het dus mogelijk makend dat de dooden die zich

ADRESSEER

FIJNEN

=

bekeeren — alle menschen — de heerlijkheid des Heeren kunnen binnen gaan. De visioenen des hemels werden hem geopend en dingen die niet getoond waren sinds de grondslagen der aarde gelegd werden, werden hem geopenbaard. Hij wordt zodoende de laatste groote hersteller voor de gansche wereld van Evangelische kennis en gezag; en hij werd aan het hoofd gesteld van de bedeeeling van de volheid der tijden. Hij was de voorbereider voor de tweede komst des Heeren.

Geen profet van vroeger dagen heeft onder zulk uitgestrekt gezag en verantwoordelijkheid gestaan. Aan een iegelijk van de oude profeten was een taak opgedragen; maar aan den laterdaagschen profet werd de plicht opgedragen alle vorige gaven te herstellen voor de laterdaagsche doeleinden des Heeren. Dien-tengevolge is de zending van den laterdaagschen profet grooter dan die van een der profeten van vroeger dagen.

Tusschen de zendingen der menschen is een hemelsbreed verschil. Sommigen worden geroepen om te dienen in den morgen, anderen in den avond van den tijd; sommigen tot nederigen, anderen tot machtigen arbeid. Hij die zijn zending volbrengt, hoog of nederig, wat die ook moge zijn, naar zijn beste bekwaamheid, is aan-nemelijk en zal des Heeren goedkeuring ontvangen en de wel-komstgroet: „Wel gedaan”.

Joseph Smith kweet zich op edele wijze van zijn aardsche zending. Hij heeft zijn leven neergelegd voor het werk der menschelijke zaligheid. Hij zal zich geplaatst zien onder de vooraanstaande zonen des hemels.

De Profet Joseph Smith heeft in het kort de gebeurtenissen der toekomst geschilderd. Wanneer het aardsche werk voltooid is zal Jezus Christus, de Middelaar tusschen God en de mensch, de Verlosser der menschen, en degene aan wien de aangelegenheden der aarde van het begin tot het einde zijn toevertrouwd, het resultaat van 's menschen aardreis en de inwoners der aarde aanbieden aan den Vader, den God des Hemels, voor Zijn goedkeuring en zegen. Vóór die groote en uiteindelijke gebeurtenis zullen allen die aan het hoofd van de verschillende bedeeelingen gestaan hebben, hun arbeid aanbieden aan Adam, den vader van het menschdom, die hem op zijn beurt zal aanbieden aan Jezus Christus. Bij het laatste groote oordeel zal Adam op Jezus Christus volgen, dan volgt Noach, die naast Adam staat in het gezag van het Priesterschap, gevolgd door degenen die getrouw gestreefd hebben hun zending te volbrengen op aarde als hoofden der bedeeelingen. In dat machtig gezelschap zal als iemand die zijn zending geëerd heeft en gewillig was met al zijn vermogen te dienen, Joseph Smith staan.

Ondervinding was zijn leermeesteres

Ik neem het niemand kwalijk, dat hij mijn geschiedenis niet kan gelooven; als ik niet ondervonden had wat ik ervaren heb, zou ik het zelf niet kunnen gelooven.

Joseph Smith.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE gehouden op 18 en 19 Februari 1933

Zaterdagmorgen 10 uur. Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond 8 uur. Programma-uitvoering.

Zondagmorgen 10 uur. Deze bijeenkomst werd aangevangen door het zingen van lied No. 67: „Wij Danken U, Heere”. Br. H. Tellekamp uit Amsterdam sprak het openingsgebed uit en het Amsterdamsche koor zong: „Weer is het 's Heeren dag”. Ouderling James E. Houston, president van het Amsterdamsche district, onder wiens leiding de conferentie gehouden werd, gaf eene korte inleiding en kondigde het conferentie-onderwerp aan: „Op zoek naar Waarheid”.

Ouderling Parley Bernards en John E. van Boerum waren de eerste sprekers, waarna Ouderlingen Carter E. Jones en Alma H. Dalebout een instrumentaal duet ten beste gaven, begeleid op de piano door Zr. Hartman. Br. G. Runia, 2e raadgever in de Amsterdamsche gemeente, en Ouderling Clyde Biddulph, Assistent Redacteur van de Ster van Nederland, waren de volgende sprekers. Het koor zong nu: „Zendinglied”, en Zr. Jopie Riet, Opzienster van het Jeugdwerk der Zending, Ouderling H. Ralph Stephenson, en President Frank I. Kooyman voerden daarna het woord. Het slotlied was: „Het huis des Heeren, gezongen door het koor. Br. Jacob Greeff uit Amsterdam dankte.

Zondagnamiddag 3 uur. Het aanvangslied was „The Heavens Resound”, gezongen door het Amsterdamsche koor, waarna br. J. W. P. Hamel, secretaris van de Amsterdamsche gemeente, des Heeren zegen afsmeekte. Het tweede lied was „Kom tot de Waatren”, gezongen door het koor.

Br. N. B. Snel uit Alkmaar en Br. A. Zwart uit Ymuiden werden nu verordineerd tot Ouderling in het Priesterschap, waarna Pres. Kooyman enkele woorden sprak over het doel en de juiste wijze van het verordineeren tot het Priesterschap.

De eerste sprekers waren Ouderling D. Stanford Harris, president van het Rotterdamsche district, en Ouderling Lowell J. Van Dam. Een solo werd nu gezongen door Mej. van Beveren, en de volgende sprekers waren Ouderlingen John G. De Gooyer, Opziener van het Zondagsschool en J. M. O. O. V. werk der Zending, en Kenneth E. Knapp. Zr. W. Verstrate uit Amsterdam speelde een orgel-solo en de laatste sprekers waren Ouderlingen P. N. Green, James J. De Brij en Ruurd Hut, 1e raadgever van de Amsterdamsche gemeente. „Boven de Starren”, werd als slotlied gezongen door het koor, waarna Ouderling Carter E. Jones eindigde met dankzegging.

Zondagnamiddag 5 uur. Een korte doopdienst werd gehouden waarin 3 personen toetraden.

Zondagavond 7 uur. Deze bijeenkomst werd aangevangen door het zingen van lied No. 3: „Leid ons, Goede Meester”. Ouderling

Armond H. Thompson ging voor in het gebed, en het koor zong „Zie den heil'gen engel vliegen”.

Ouderling Houston sprak enkele welkomstwoorden, en Ouderling W. Rulon Lee, Zendingsecretaris, en Zr. Johanna Keijzer uit Amsterdam, spraken de aanwezigen toe. Een lied werd nu gezongen door een zendingen kwartet van het Amsterdamsche district, en Br. Eege Ylst, president van de Amsterdamsche gemeente, was de volgende spreker. Zr. Tine Hartman-Spaans, Leidster van het J.V.O.O.V. werk der Zending trad als de volgende spreekster op, waarna de voorstelling van de algemeene autoriteiten van Kerk en Zending plaats vond. Ze werden eenparig ondersteund door alle aanwezige Kerkleden. Ouderling Frederick H. Loertscher en Ouderling Kenneth J. Draayer traden op als de volgende sprekers, en het koor zong, „O Mijn Vader”. President Kooyman en Ouderling James E. Houston waren de laatste sprekers. Tot slot werd gezongen lied No. 48 : „De Geest Gods”, en Ouderling Clyde A. Holdaway sprak het dankgebed uit. Na het dankgebed zong het koor een lied ter eere van enkele zendingen die ontslagen zijn en binnenkort naar Amerika terugkeeren.

Al de bijeenkomsten werden druk bezocht en een aangename geest heerschte over de geheele conferentie. In twee vooraanstaande nieuwsbladen verscheen een verslag van dit geestelijk feest.

Clyde Biddulph, Secr.

VOOR JONGE OOGEN

Snaren en hamertjes

Heb je ooit een piano zien stemmen, kinderen? Het is geen mooi wijsje, dat de pianostemmer speelt, is het wel? De piano maakt een akelig rumoer, hoewel het niet erger is; geloof ik, dan het rumoer dat je soms hoort als kinderen gestemd worden. „Kinderen, die gestemd worden?” hoor ik je zeggen. Jawel: kinderen stemmen is veel belangrijker dan piano's stemmen. Vraag je moeder maar eens.

Toen de stemmer laatst bij mij aan huis kwam, klonken de tonen van mijn piano zoo scherp en hard, dat de muziek haast bedorven werd. Het was zoetjesaan erger geworden en ik was bang dat hij er niet veel meer aan zou kunnen doen. Voordat ik je ga vertellen wat hij deed, moet ik je vragen of je weet hoe de piano er van binnen uitziet en wat de muziek maakt. Als je het groote zware deksel optilt, zal je stalen snaren zien, allemaal op een rijtje en diep in slaap: net zoo stil en rustigjes als je zelf bent wanneer moeder je lekker toegestopt heeft in je bedje. Onderaan de snaren bevinden zich kleine hamertjes, aan elke snaar één. Die hamertjes moeten de snaren wakker maken en ze ver-

tellen dat het tijd is om te gaan zingen. Die hamertjes zijn van hout gemaakt. En de uiteinden zijn bedekt met iets zachts, net fluweel, zoodat ze de snaren niet zoo hardhandig wakker zullen maken. Wanneer je een toets aanslaat, wekt een van deze hamertjes een snaar. En nooit maakt het de verkeerde snaar wakker.

Ik was verrast toen de stemmer mij vertelde dat het niet aan de snaren lag, maar aan de hamertjes, dat de piano niet zoo mooi klonk. Ik dacht vast dat het aan de snaren lag. Maar hij was er van overtuigd, dat de hamertjes de schuldigen waren. Toen nam hij een stukje hout dat vol met spijkerpuntjes of speldepuntjes zat aan het eene einde en ging daarmee de wollige uiteinden van de hamertjes bewerken, één voor één. En dat maakte ze zacht. Toen zag ik wat er aan haperde. De hamertjes waren hard geworden. En ze maakten de snaren zoo hardhandig wakker, dat ze uit hun humeur wakker werden; en natuurlijk was de muziek niet prettig. Niemand spreekt prettig als hij uit zijn humeur is, niet waar?

Ik was in mijn schik toen ik merkte dat, toen de hamertjes zacht waren gemaakt, de muziek weer aangenaam was. Ik geloof dat de snaren, toen ze de minzame aanslag voelden, zich schaamden om niet minzaam te antwoorden.

Toen de stemmer vertrokken was, ben ik gaan denken over zekere harde tonen, die niet uit een piano komen. Ik heb ze dikwijls gehoord. Soms klagen zelfs de kinderen er over. Heb je nooit iemand hooren zeggen dat moeder „uit haar humeur” was? dat de onderwijzer „nijdig” was? dat een jongen of een meisje „akelig” was. De menschen zijn niet altijd even lief en aardig, ook niet tegen kinderen.

En ik vroeg mij af, of de schuld misschien niet lag, ten minste ten deele, bij de hamertjes. Of iemand wellicht niet onaangenaam was geweest, hoofdzakelijk omdat iemand anders onachtzaam of onvriendelijk was geweest. Of het haastige woord of de gramstorige blik niet de weerklank was van een harden aanslag: of een arme, vermoeide snaar niet ruw aangeslagen was door een hard hamertje en of er niet veel verholpen zou kunnen worden als de hamertjes zacht gemaakt werden.

Je weet, kinderen, dat onze tongen net als de hamertjes in de piano, aldoor snaren aanslaan: de snaren, die zich in het hart van den mensch bevinden. Als de aanslag zacht is, hooren wij waarschijnlijk aangename muziek. Maar wanneer onze woorden als harde hamers treffen, is de weerklank dikwijls hard. Denk je wel eens dat de menschen niet „aardig” zijn tegen je? Misschien ligt de schuld bij jezelf. Je verneemt een ruwe weerklank van de snaren, omdat je aanslag niet minzaam was. Laat ons de hamertjes zacht maken, zoodat de muziek aangenaam moge zijn.

WAT ZIJN MORMONEN?

Eenige weken geleden stond hierover in dit blad een artikel grootendeels ontleend aan stroomingen en secten van onzen tijd door Ds. Bakker.

Wij ontvingen daarop een schrijven van den heer F. Kooyman, zendingspresident van de Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen, die ons wees op eenige onjuistheden.

Zoo schrijft hij ons:

Toen ik indertijd dominee Bakker wees op hetgeen over het „Mormonisme” geschreven is door vooraanstaande Nederlanders, die Utah bezocht hebben (Dr. Hendrik P. N. Muller, R. P. J. Tutein Nolthenius, C. M. Gerritsen, Dr. J. P. Lotsy e.a.) schoof hij dat met één handbeweging op zij: hij gaf de voorkeur aan Ds. van der Valk, een hevig bestrijder, die zegt dat hij Salt Lake City bezocht heeft, maar die in zijn boek beweert dat men hem den toegang weigerde tot een gebouw, dat reeds acht jaar tegen den grond lag! Op een en ander wijs ik in een brochure, die dezer dagen van de pers komt.

Uw zegsman raakt voorts nog een veelbesproken en doorgaans verkeerd begrepen onderwerp aan: het veelvoudig huwelijk. Hij zegt: „Naar beweerd werd uit hogere beweegredenen, **maar zeer waarschijnlijk uit minder verheven motieven**, voerde president Young de veelwijverij in”. (Ik zet dit vet.) Deze tot het verleden behorende practijk dient door sociologen besproken te worden, niet door schrijvers die bijbedoelingen hebben, zooals de genoemde predikanten. Het is volstrekt niet mijn bedoeling, het veelvoudig huwelijk te verdedigen — ik ben monogamist — maar wil er toch gaarne op wijzen, dat men beginselen, evenals menschen naar haar hoogste mogelijkheden dient te beoordeelen. En volgens dien standaard vragen wij bespreking. Een verdachtmaking als de vetgedrukte is m.i. unfair.

De aanhangers van het leerstuk van het veelvoudig huwelijk — „veelwijverij” had ook bij hen een ongunstigen klank — zagen in de grondwet van de Ver. Staten niets dat er tegen streed.

Toen er in hoogste instantie anders beslist werd, legden zij zich bij deze uitspraak neer — de vervolging had plaats terwijl er om het wel of niet grondwettelijk-zijn van zulke huwelijken gestreden werd. Uw zegsman belicht dat niet zuiver. Het woord „heidenen”, in dit verband genoemd, is een foutieve vertaling van het Engelsche „gentile”, dat bij de Mormonen niet-jood of niet-mormoon beteekent. Ten Bruggencate gaf dat reeds dertig jaar geleden aan.

Wij geven deze rectificatie omdat wij iedere richting onbevooroordeeld willen zien. Vooroordeelen van anderen tegen de Katholieke Kerk zullen wij steeds blijven bestrijden, maar zelf willen wij ook onbevooroordeeld staan ten opzichte van anderen en zeker alles uitsluiten waardoor wij anderen zouden kunnen kwetsen.

(De Bazuin, Populair Godsdienstwetenschappelijk en Apologetisch Weekblad voor Nederland en Koloniën, 3 Februari 1933).

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR APRIL 1933

AVONDMAALSVERS.

Den Heiland looft ons zanggeruisch,
Hem prijzen hart en mond,
Die, ons ten leven, stierf aan 't kruis,
Het bitterst leed doorstond.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Leer en Verb. 18 : 44)

„En door uwe handen wil Ik een wonderbaar werk onder de kinderen der menschen werken, tot de overtuiging van velen van hunne zonden, opdat zij tot bekeering en tot het koninkrijk Mijns Vaders mogen komen.”

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 2 April „Bekeering hier en hiernamaals”.
„Doop”. Evangelieleer.
- 9 April „De Beweging grooter dan de enkeling”.
„Het bedreigde uiteenvallen van de Kerk”.
Evangelie Boodschappen.
- 16 April „Izaak”.
„Jakob”. Oude Testament.
- 23 April „De tweede groote Tempel”.
„Voorbereidselen om Nauvoo te verlaten.”
Kerkgeschiedenis.
- 30 April „De Boodschappers van Jezus”.
„De getrouwheid van deze Boodschappers”.
Nieuwe Testament.

Wijziging in 2¹/₂ Minuut Toespraakjes

Om tijd uit te sparen in de Zondagsscholen, heeft het Algemeen Bestuur besloten een kleine verandering aan te bevelen. Voorgesteld wordt dat de toespraakjes van twee-en-een-halve minuut gehouden zullen worden onmiddellijk na de bediening van het Avondmaal en vóór de gezamenlijke opzegging. Volgens deze nieuwe regeling zal het tweede lied, dat op het gebed volgt, het avondmaalslied zijn. Zodoende spaart men 5 minuten uit en worden de 2¹/₂ minuut-toespraakjes op een geschikter tijdstip gegeven.

De volgorde wordt dus als volgt : 1. Orgelspel ; 2. Korte kennisgevingen ; 3. Zingen ; 4. Gebed ; 5. Avondmaalslied ; 6. Voorspel ; 7. Avondmaalsversje ; 8. Naspel ; 9. Avondmaalsbediening ; 10. 2¹/₂ Minuut toespraakjes ; 11. Gezamenlijke opzegging ; 12. Zang-oefening ; 13. Naar de klassen (45 minuten). 14. Herzamelen ; 15. Mededeelingen (zoo noodig) ; 16. Zingen ; 17. Dankgebed.

J. G. de G.

Leah D. Widtsoe
Presidente

Elizabeth T. Wallis
Eerste Raadgeefster

Nettie L. Woodbury
Tweede Raadgeefster

Illeen Waspe
Secretaresse

HET HOOFDBESTUUR

van al onze Zusters-Hulpvereeningen in Europa, gevestigd te Londen, Engeland.

Men zie de groeten van deze leidsters elders in dit nummer.

Sjoukje Scheer
Presidente

Dorethea Barten
Eerste Raadgeefster

Geertruida Zippro
Tweede Raadgeefster

Johanna Keijzerswaard
Secretaresse

HET Z.H.V.-HOOFDBESTUUR
in de Nederlandsche Zending.

Zusters Scheer en Keijzerswaard zijn woonachtig te Amsterdam,
de beide anderen te Rotterdam.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

VAN DE REDACTIE

Geen debat

„Er zijn tijden, waarop niets wat een mensch zegt, zooveel uitwerking heeft als wanneer hij niets zegt. Argumenteeren haalt hem neer tot het niveau van hen, met wie hij argumenteert; stilte zal hun hun dwaasheid doen inzien: zij zouden dan wel willen, dat ze maar niet zoo onbesuisd hadden gesproken; zij over peinzen, wat hij wel denken zou.” — Bruce Barton, *De Man dien niemand kent*.

De Rotterdammer (Chr.) van 8 Maart 1933 rapporteert een rede gehouden door Dominee M. H. A. van der Valk in de zaal van „Geloof en Vrijheid” te Rotterdam over „Mormonisme en Protestantisme”. Het was het gewone, welbekende uitvaren van dezen onridderlijken bestrijder tegen het verwrongen beeld, dat èn hijzelf èn andere bekampers van de laterdaagsche beweging hebben geschilderd. „Het zou hem goed doen”, zoo lezen wij, „als hij dezen avond debaters kreeg, maar dan daarop een eereraad werd benoemd om uit te maken, of hij al dan niet de waarheid geschreven had, en de uitkomst te publiceeren.” Maar — „hoe ook uitgenoodigd, er kwam geen debat.”

De Rotterdammer meldt niet hoe onridderlijk de dominee optrad: dat hij begon met te zeggen, dat de Mormonen hem feitelijk te min waren om met of over te spreken, Hoe iemand na zulk een verklaring nog verwachten durft dat men zijn uitdaging om te gaan debatteeren zal aannemen, is ons een raadsel. Evenwel was er ook zonder dat onridderlijke woord aan de uitnoodiging geen gevolg gegeven. In een onzer traktaatjes: Het Mormoonsche standpunt, hebben wij sinds lang onze houding hieromtrent te kennen gegeven:

Ten slotte een enkel woord over debat-uitdagingen, die herhaaldelijk ons bereiken. Daargelaten nog het nut van debatvoeren in het algemeen, dat zeer twijfelachtig is, zal elk weldenkend mensch met ons instemmen, dat er over verdraaide leerstukken, over valsche voorstellingen niet valt te debatteeren. Op de taktiek van oneerlijke bestrijding, die óf onze leer scheef belicht, óf wat anders er voor in de plaats stelt en dan zegt: „Dát gelooft gij, en nu zullen wij eens met een debat uitmaken of uw geloof houdbaar is!” gaan wij begrijpelijkerwijs niet in.

Trouwens, dat de uitdagerij van dezen dominee reeds eerder is gebleken maar bombarie te zijn, ligt ons nog versch in het geheugen. In zijn in 1921 verschenen boek: De Profeet der Mormonen Joseph Smith Jr. staat een Naschrift dat, zoo schreef indertijd de „Rotterdammer”, „feitelijk een uitdaging is aan het adres der Mormonleiders en speciaal aan hun huidigen president”. De

uitdaging hield verband met wat de dominee schreef over den Profeet als „pseudo-Egyptoloog” en luidde als volgt: „geef mij of anderen, op wederzijdsch nader te bepalen wijze en voorwaarden, de gelegenheid om voornoemde mummiekisten enz. nauwkeurig te bezien, en ook foto's er van te nemen, waarna nader aan te wijzen Egyptologen alles kunnen vertalen en verklaren”.

Van „Mormoonsche” zijde, o.a. in de Ster, werd er toen op gewezen, dat de dominee beter deed de boeken te lezen, in de door hem gepubliceerde Bibliografie genoemd. De mummiekisten waren namelijk reeds lang verbrand. Dit werd nimmer ridderlijk door onzen dominee erkend — integendeel: hij verklaarde in de Rotterdamer en de Nieuwe Haagsche Courant dat van Mormoonsche zijde op geen enkele klacht was geantwoord. Wat gebeurde er echter? In 1924 verscheen Ds. v. d. Valks: „De Mormonen, hun Profeet, Leer en Leven”, een verdund aftreksel van het eerste boek, waarin zonder blikken of blozen verteld werd dat die mummies en papyri deels in Chicago belandden, „waar ze in 1871 zijn verbrand, deels in St. Louis, waar ze spoorloos zijn verdwenen”. En de uitdaging ging uit als een nachtkaaars . . .

Uit de „markantste Mormoonsche stellingen”, door den predikant genoemd, kiezen wij er eentje: de „Mormonen” zouden volgens hem leeren dat met het „zaad” van den Heiland (Jesaja 53:10) letterlijk zaad bedoeld wordt. Daartegenover stellen wij het volgende uit het Boek van Mormon:

10. Nu, ik zeg tot u: Wie zal zijn geslacht verklaren? Ziet, ik zeg tot u, wanneer zijne ziel tot een offer voor zonde gesteld zal zijn, zoo zal hij zijn zaad zien. En nu, wat zegt gij? En wie zal zijn zaad zijn?

11. Ziet, ik zeg tot u, dat wie ook de woorden der profeten gehoord heeft ja, al de heilige profeten, die geprofeteerd hebben aangaande de komst des Heeren; ik zeg tot u, dat al degenen, die naar hunne woorden geluisterd hebben, en geloofden dat de Heere zijn volk zoude verlossen, en hebben uitgezien naar dien dag voor eene vergeving hunner zonden, ik zeg u, dat dezen zijn zaad zijn of de erfgenamen van het koninkrijk Gods.

12. Want dezen zijn degenen, wier zonden hij gedragen heeft; deze zijn degenen, voor wie hij gestorven is, om hen te verlossen van hunne overtredingen. En nu, zijn dezen niet zijn zaad?

13. En zijn het niet de profeten, allen die hunnen mond geopend hebben om te profeteeren en niet in overtreding gevallen zijn? Ik bedoel al de heilige profeten sedert de grondlegging der wereld? Ik zeg u, dezen zijn zijn zaad

Dit alles en veel meer hadden wij kunnen aanvoeren, als wij hadden willen debatteeren. Want ook andere „Mormoonsche” leerstellingen (remplaçantendoop, veelgodendom etc.) werden verdraaid voorgesteld of verkeerd belicht. De dominee voerde echter geen nieuwe argumenten aan: het was allemaal de overbekende, smakelooze oude kost. Of men zou misschien een nieuwigheidje kunnen noemen het feit dat in een vergadering van Protestanten een Roomsche aanbeveling werd aangeprezen! Maar nogmaals, wij debatteeren niet. En vooral niet met onridderlijke bestrijders.

HUISBEZOEKLES

De huisbezoekles voor de maand April (de stichtingsmaand der Kerk) vindt men op het voorblad van dit nummer: De plaats van Joseph Smith.

VERJAARDAG VAN DE ZUSTERS HULPVEREENIGING

Ter aanvulling van onze korte mededeeling in ons nummer van 1 Maart, deelen wij nog mede dat de namen van de autoriteiten niet voorgesteld worden dezen keer. De broeder die de leiding heeft van de avonddienst op 19 Maart a.s. geeft na de avondmaalsbediening het woord aan de zusters. Twee of drie spreeksters treden op: stof tot spreken vinden zij in dit en het vorig Sternummer en in vroeger verschenen lectuur over haar groepswork.

KOMENDE CONFERENTIES

Het Groninger District zal op 23 April (den Zondag na Paschen) conferentie houden. Het Utrechtsche in Mei.

VARIA

Terugkeer naar de Olielamp.

De K. V. brengt een bericht uit Chicago over de Amerikaansche economische depressie, dat onder meer het volgende bevat.

— Wij wandelen door de afdeling huishoudelijke artikelen van een groot warenhuis. Kijk eens: Wat is dat nu voor een origineele kamerversiering? De dingen zien er precies uit als olielampen, die in vroeger tijd gebruikt werden. Hoe komt dit „oeroude huisraad” hier? Wij vragen de verkoopster inlichtingen. Het zijn werkelijk olielampen en zij dienen niet bijv. tot kamerversiering, maar zij worden verkocht en gebruikt.

Tengevolge van den slechten tijd is voor veel menschen de electricische stroom afgesloten. De maatschappijen, die dit voor onontbeerlijk gehouden artikel leveren, geven gewoonlijk twee en een halve maand crediet. Intusschen schrijven zij maanbrieven uit, die in steeds dreigender toon gesteld zijn. Tenslotte wordt de stroomlevering afgebroken. Om weer aangesloten te worden, moet de klant allereerst de oude rekening betalen. Dat is voor velen te veel geëischt en derhalve gaan zij er toe over een olielamp te koopen. De electriciteitsmaatschappij is veel te verstandig het verschuldigde bedrag door den deurwaarder te laten achterhalen. Dat levert de kosten niet op.

Hoofdschuddend zetten wij onze wandeling door het warenhuis voort. Olielampen in een Amerikaansche grootstad in het jaar 1932! Wie drie jaar geleden zoo iets voorspeld zou hebben, zou direct in het gekkenhuis terecht zijn gekomen.

(De Nieuwe Eeuw).

GROETEN

17 Maart 1933 is de 91ste verjaardag van de organisatie der Zusters Hulpvereniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, een der eerste vrouwen-organisaties in moderne tijden. Op dezen dag brengt het hoofdbestuur van de Zusters Hulpvereniging van de Europeesche Zendingen groeten aan alle Zusters Hulpverenigingsambtenaressen en leden door heel Europa heen. Wij zijn dankbaar op dezen tijd voor de inspiratie die den Profeet Joseph Smith geleid heeft om deze organisatie te stichten met al haar zielverheffende en inspireerende gelegenheden voor den vooruitgang van de vrouwen der Kerk. Wij zijn dankbaar tot de leidsters van de Zusters Hulpvereniging, die sinds haar organisatie het werk voortgedragen en bevorderd hebben, totdat zij thans een van de grootste en uitgebreidste organisaties „van vrouwen, door vrouwen en voor vrouwen” in de wereld geworden is. Eén en negentig jaren geleden werd het werk door achttien vrouwen begonnen; thans bedraagt het ledental meer dan 65.000 volwassen vrouwen van allerlei naties.

Er zijn bijna 5.000 leden in de Europeesche Zendingen en tot iedereen van U gaan onze speciale groeten en heilwenschen op dezen dag. Wij zijn dankbaar voor Uw getrouwheid en naarstigheid; voor Uw moed in het overwinnen van alle noodzakelijke moeilijkheden, opdat U moogt behooren tot en deelnemen aan het actiebetoon van het afwisselend en progressief programma van de Zusters Hulpvereniging. Wij feliciteeren U omdat U de heerlijke waarheden die in ons interessante en verlichtende programma geleerd worden kunt bestudeeren. Wij beseffen met U dat wij door die studie allemaal worden opgebouwd en meer dienstbaar en gelukkig gemaakt bij het verrichten van onzen dagtaak en bij het leiden van een leven dat de moeite waard is.

Tot de ambtenaressen van al de organisaties, de nieuwe Zendingshoofdbesturen inbegrepen, zeggen wij: Wees gebedsvol en nederig in Uwe harten, want gij zijt geroepen tot leidende posities en als leidsters dient gij U te herinneren dat Uw bereidwilligheid om anderen lief te hebben en te dienen, grooter dan ooit te voren moet zijn. Zij die de meeste liefde betoont en persoonlijke winsten vergeet bij het dienen van anderen, wordt de grootste leidster. Gij zijt geroepen tot Uw tegenwoordige positie, niet omdat U langer tot de Kerk behoort dan iemand anders, noch als een speciale belooning voor diensten verleend in het verleden; maar omdat Uwe leiders geleid zijn geworden door inspiratie dat Uwe krachten U zullen helpen om Uwe tegenwoordige positie te vervullen. De kennis van het vertrouwen dat in U geplaatst is dient U nooit hoogmoedig te doen gevoelen, of te denken dat U beter of meer bekwaam zijt dan iemand anders in uw groep, maar U dient des te meer gewillig te zijn om uwe beste pogingen te geven om de zaak die U vertegenwoordigt vooruit te zetten. Als U deze

gedachte Uwe handelingen laten beheerschen, zult U waarlijk succesvol zijn en zult U de liefde en het respect kunnen verkrijgen en houden van al degenen met wien U omgaat. Houdt, bij al uwe pogingen, dit in uw gedachten: „Dit is het werk des Heeren; en mijn onzelfzuchtige bijdrage zal het helpen functioneeren zooals Hij het bedoelde, voor de verheffing van al Zijne kinderen". Als U dit voortdurend zult doen, zullen uwe krachten vermeerderen, het werk van de Zusters Hulpvereeniging zal groeien en bloeien in uwe zending en geen macht het kunnen tegenhouden. Want zooals U *zijt* als leidster, zoo zal het ledental zijn — en dit is toepasselijk op iedere ambtenares van de laagste tot de hoogste.

Laat Uw hart niet verontrust zijn omdat U een ambt, dat U gering toeschijnt, ontvangen heeft, terwijl U, in uw eigen voordeel, een hooger ambt zoudt kunnen vervullen. Geef Uw beste krachten aan het werk dat U gevraagd is te volbrengen; vergroot het hoe nederig het ook moge zijn. Uw werk zal voor zichzelf spreken en Uwe krachten zullen eindelijk gebruikt worden waar zij het meeste goed zullen kunnen verrichten. Zou U meer kunnen vragen? Het is niet het ambt dat wij bekleeden dat gewicht in de schaal werpt, maar het gevoel van tevredenheid in onze harten dat wij onzelfzuchtig ons best gedaan hebben. De eierzuchtige baantjeszoekster — zij die een baantje zoekt om het gejuich van de menigte te winnen — is altijd een onaantrekkelijk karakter. Maar op geen andere plaats wordt zulk een persoon zoo in het oog vallend onaantrekkelijk als in de dienst van den nederigen Meester; in Zijn Kerk op aarde. Zoo waar U ook geroepen zijt te arbeiden, doe Uw best; werk met vreugde en ijver en bijtijds. Als Uw krachten vermeerderen, zullen zij meer volledig benuttigd worden bij het opbouwen van gerechtigheid op aarde.

Herinner ook dat Uw ambt niet een levensbaantje is. U is geroepen geworden om voor een tijdsruimte op te treden, het moge één of vijf jaar duren. Indien Uwe leiders het goeddunken, zult U door de inspiratie op welke zij aanspraak hebben, ontslagen kunnen worden na den tijd van een paar maanden. Maar wanneer Uw ontslag ook moge komen, aanvaard het met een glimlach en wees dankbaar dat U waardig was een ambt te bekleeden. Ga dan terug in het gelid vol blijdschap en wees zoo actief en gebedsvol voor het succes van de nieuwe ambtenaressen, die gekozen zijn Uw plaats in te nemen, zooals U dat verlangde van hen en anderen toen U het ambt bekleedde. In de Kerk van Christus hebben al de leden eenzelfde gelegenheid. Er is geen begunstigde, blijvende, heerschende klasse. Dit is vooral wáar in al de hulporganisaties. Ambtenaressen moeten daarom vervangen worden.

Tot de leden van ons groot zusterschap is onze boodschap: Uwe leidsters, elk in haar ambt, te ondersteunen, niet alleen door het opsteken van Uw hand als U Uw stem voor hen uitbrengt, maar in Uwe harten en in het bijzonder door Uw gesproken woorden

en dagelijksche handelingen. Hun werk is dikwijls moeilijk ; het wordt van haar gevraagd om veel meer te doen dan U, en zij hebben Uw actieve goedkeuring, zoowel als uw gebeden ter hunner behoefte, noodig. Het zou kunnen zijn dat U later gevraagd zou worden in een officieel ambt in de Kerk op te treden, en indien U niet ten volle en getrouwe medewerking verleent aan Uw tegenwoordige leidsters en ambtenaressen, hoe zou U dan van anderen kunnen verwachten dat zij U zouden ondersteunen wanneer Uw beurt komt? De eerste vereischte van een goede „leidster” is : een getrouwe volgster te zijn geweest, om geleerd te hebben, volle medewerking te verleen aan de gekozene leidsters.

Het succes van deze groote Vereeniging hangt van U af. Zij werd door de inspiratie van God voor Uw voordeel gesticht, opdat U meer trouwhartig een inspiratie voor Uwe broederen en zusteren mocht worden, meer geschikt om de gedachten en het leven van Uw geliefden en vrienden ten goede te beïnvloeden. Herinner U dit, geliefde zusters : De wereld kan niet beter zijn dan haar vrouwen ; want de macht om het karakter en leven van kleine kinderen, die de burgers van de toekomst zijn te vormen, is in hare handen geplaatst. Een macht die de rang van de vrouw kan verbeteren is een macht voor de verbetering van de wereld. En zulk een macht is in Uw eigen Zusters Hulpvereeniging ; en zooals U gebruik maakt van die macht, zal de wereld verbeterd of tegengehouden worden.

De studie-cursus van de Zusters Hulpvereeniging wordt ontworpen om U te helpen, uw invloed voor gerechtigheid met toenemende kracht te gebruiken. Maakt er gebruik van. Studeert iederen dag, want alleen door dit te doen maken wij verbetering. Weest actief bij het programma van de Vereeniging en U zult groeien in verhouding tot uw inspanning.

Dit zijn onze gedachten en gebeden ter uwer behoefte op dezen, onzen verjaardag. De Heere schiept behagen in Uwe pogingen. Hij beseft dat gedurende deze jaren van spanning Uwe lasten zwaar zijn en de moeilijkheden veel in getal. Het is immer de taak van de vrouw geweest om een inspiratie voor de huishouding te zijn en daar den moed te handhaven. Bij het verrichten van deze groote taak, kan alleen uit één bron hulp komen. Wanneer wij den Meester dienen hebben wij aanspraak op Zijne zegeningen. Zullen wij niet allen den blik naar binnen slaan en onze getrouwheid aan dit groote werk opnieuw gestand doen? Onze taak is, het aan te wenden tot verbetering van ons zelve en anderen. Dat wij allen meer actief zullen worden in het verspreiden van gerechtigheid, en dagelijks vreugde ontvangen bij het vervullen van alle Zusters Hulpvereenigingsvereischten, is de ernstige bede van

Uw zusters en medewerksters :

Leah D. Widtsoe, Presidente.

Netti L. Woodbury, 2e Raadgeefster.

Elizabeth W. Wallis, 1e Raadgeefster.

Illeen Ann Waspe, Secretaresse.

ZONDAGSSCHOOLWERK : EVANGELIELEER-KLAS

Hieronder volgen aanwijzingen voor de eerstkomende weken :

- 2 April: Aard van Geloof (blz. 77, punten 1, 2, 3, 4 en 5).
 9 April: De Grondslag van het Geloof (blz. 80, punten 6, 7, 8, 9 en 10).
 16 April: Geloof een Beginsel van Macht (blz. 84, punten 11, 12 en 13).
 23 April: Een voorwaarde van levend geloof (blz. 86, punten 14, 15, 16, 17 en 18).
 30 April: Aard van Bekeering (blz. 19, punten 19, 20, 21 en 22).
 7 Mei: Vertrouwen in Christus' verzoenend offer (blz. 91, punten 23, 24, 25 en 26).
 14 Mei: Bekeering een gave Gods (blz. 93, punten 27, 28, 29 en 30).
 21 Mei: Aard van den Doop (blz. 97, punten 1, 2, 3 en 4).
 28 Mei: Het Bijzondere doel van den Doop (blz. 98, punten 5, 6, 7, 8, 9 en 10).
 4 Juni: **O.O.V. Conferentie (Eerste Pinksterdag)**
 11 Juni: Geschikte Candidaten voor den Doop (blz. 100, punten 11, 12 en 13).
 18 Juni: De Geschiedenis van den Kinderdoop (blz. 102, punten 14, 15, 16 en 17).
 25 Juni: De Doop noodig tot zaligheid (blz. 103, punten 18, 19, 20, 21, 22 en 23).

Men dient tevens de Aanteekeningen te raadplegen.

INHOUD

De plaats van Joseph Smith	81	Van de Redactie:	
Amsterdamsche Conferentie	83	Geen debat	90
Voor jonge oogen	84	Huisbezoekes	92
Wat zijn Mormonen?	86	Verjaardag van de Zusters Hulp- vereniging	92
Zondagsschoolwerk voor April	87	Komende Conferenties	92
Het Z.H.V. Hoofdbestuur in Europa	88	Varia	92
Het Z.H.V. Hoofdbestuur in Nederland	89	Groeten	93
		Zondagsschoolwerk: Evangelie- leer-klas	96

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.